

**NEDERLANDSE
PROVINCIE KARMELIETEN**

Zenderen, 26 januari 2025

Beste zusters en broeders van de Karmefamilie Nederland,
Beste familieleden, vrienden en bekenden van Bouke Halma,

Hierbij berichten wij u dat donderdagavond 23 januari onze dierbare Bouke is gestorven. Bouke hield van mensen en van het leven ook met zijn broze gezondheid was hij hier nog graag.

Bouke werd geboren op 27 maart 1943 als derde kind van Lolke Halma en Atsje Dijkstra. Dat zijn wieg in het Friese Makkum stond, is zijn hele leven betekenisvol gebleven. Hij was een echte Fries en een echte familieman. In zijn jonge jaren was hij geïnspireerd geraakt door oom Sytze, die 'Karmel-missionaris' was in Brazilië. Hij vond dat aantrekkelijk: *'naar onbekende plekken gaan en je daar thuis voelen'*. Dat motto bleef hem zijn hele leven trekken. Maar, missionaris worden: dat durfde hij uiteindelijk niet. In 1960 begon hij aan zijn noviciaat, een nieuwe familie, de Karmefamilie. Het leven in gemeenschap werd in de Karmel voor hem een gave, maar ook een opgave. Bouke wilde graag samen met mensen optrekken en samen het geloof delen.

Het laatste deel van zijn theologiestudie deed Bouke in Amsterdam, in de roerige jaren in kerk en maatschappij. Deze tijd van democratisering vroeg ook om een herbronning voor de Karmelitaanse studenten. Voor Bouke was het duidelijk geworden, dat 'Karmeliet-zijn' een persoonlijke invulling moest krijgen. Zo heeft hij het in zijn leven keer op keer gedaan: nieuwe ontwikkeling niet vrezen maar open tegemoet treden. Vertrouwen dat de innerlijke bron een weg zou banen. Zo ook eind 80-er jaren, als Bouke uitwonend lid wordt van Amstelveen om te proberen om in Amsterdam met een paar jongere mensen een nieuwe vorm van religieus leven te ontwikkelen. Hier was ook Elise bij betrokken met wie een vriendschap was gegroeid op zielsniveau. Na 5 jaar van velerlei ervaringen eindigde deze nieuwe vorm van gemeenschapsleven. De hoop op 'nieuwe religiositeit' bleef en leidde ertoe dat hij samen met Otger Steggink deel uitmaakte van het nieuw te beginnen internationale convent in Nantes, Frankrijk. Hoewel het parochiewerk hem veel vreugde gaf, hield het gemeenschapsleven daar voor Bouke geen stand. Het was een diepgevoelde teleurstelling voor hem.

Terug in Nederland aanvaardde hij een nieuwe pastorale plek in de Titus Brandsmaparochie te Dordrecht. Er volgden jaren waarin Bouke naast pastor, moderator werd van het Stadspastoraat Dordrecht, waarnemend deken van het dekenaat Zuid-Holland Zuid en deken van Dordrecht. Hij werd een goede leider, een nabije pastor en vriend voor velen. Trouw in zijn contacten en gestructureerd in zijn werk. Zijn denken over spiritualiteit voedde hij door deelname aan bezinnings- en retraitebijeenkomsten. Maria was voor hem vanaf zijn jeugd van grote invloed. Hij ervoer bescherming bij deze grote Moeder. Bij moeilijke momenten kon hij hardop verzuchten: *'Moeder Maria help ons de brug over'*.

In deze periode begon zich zijn denken over volksdevotie te ontwikkelen. Deze 'devotionele' theologie bracht hem ook zelf dichterbij de laag van het zich toevertrouwen aan de Bron van het leven. Dit nieuwe spoor bracht hem in contact met de Verenigde Nederlandse Bedevaarten. Hij werd reisleider naar Mariabedevaartplekken en leefde daar zijn ziel in uit.

Ook heeft hij samen met Eduard van Aalsum vele jaren gewerkt als missieprocurator. Ze waren een goed duo. *“Eduard voor de knip en Bouke voor de klep”*, zoals hij het zelf graag verwoordde.

Een grote uitdaging zou zijn leven veranderen: Met Richard fietsen naar Santiago di Compostella. Samen legden zij 2000 km af. Toen echter kwam Bouke lelijk ten val. Gelukkig bracht de revalidatie veel herstel, maar de oude werd hij niet meer. Het leidde tot een vervroegd emeritaat, eerst van het dekenaat en daarna ook van zijn geliefde parochianen en vrienden in Dordrecht. Een grote wijsheid nam hij hieruit mee: *‘Bij een pelgrimage gaat het niet om het bereiken van het doel, maar om het gaan van de weg.’*

Rond 2012 werd het klooster in Dordrecht opgeheven en verhuisde Bouke naar Nijmegen. Hij werd er een gewaardeerde priester-assistent in de regio. Hij wist een woord te spreken dat mensen vertroostte en moed gaf. Het werden zeven goede jaren voor hem. Hij hield van zijn huis en de tuin. In deze nieuwe omgeving vond hij zijn aansluiting bij de Karmelkring Nijmegen, bij wie hij welkom was en graag kwam. Gaandeweg begon hij gezondheidsproblemen te krijgen, die uiteindelijk leidden tot zijn verhuizing naar het convent in Zenderen. Hier voelde hij zich thuis en werd een beminde medebroeder.

Anderhalf jaar geleden moest hij helaas verhuizen naar de verpleegafdeling in Het Weggeler, Almelo. Dit zou de plek worden waar hij al zijn levenservaring moest samenbundelen. In mildheid aanvaarde hij de kwetsbaarheid van zijn bestaan.

Deze laatste levensperiode kwamen veel mensen Bouke bezoeken. En hoewel het ook verdrietig was hem steeds meer te zien inleveren, bleef Bouke voor hen dezelfde. Hij sprak steeds minder maar maakte in de manier waarop hij was en de ander tegemoet trad indruk met zijn vriendelijkheid en dankbaarheid. Mildheid ging van hem uit. Steeds meer is hij toegegroeid naar het levensmotto van Titus Brandsma, zijn Friese medebroeder die hij in zijn hart droeg: *‘Geen grootse dingen doen, maar de gewone dingen op grootse wijze’*. Hij was dankbaar voor de zorg die hij van de mensen op Het Weggeler ontving. Wij danken speciaal het team van woongroep Laak. Hoewel hij zeer broos was geworden zijn we toch nog overvallen door de snelheid waarmee zijn levenseinde is gekomen.

We zijn dankbaar voor het leven van Bouke en voor wat hij heeft betekend voor onze orde, voor de kerk en voor de wereld. We nemen afscheid van hem tijdens een eucharistieviering op **donderdag 30 januari om 11.00 uur** in de Karmelkerk, Hertmerweg 44 te Zenderen. Hierna zal Bouke rond 15.00 uur worden begraven op het **kloosterkerkhof van Karmel Boxmeer, Kerkpad 1 te Boxmeer**.

Na afloop van de eucharistieviering bent u van harte welkom voor de koffietafel in het klooster. De viering in Zenderen is ook via livestream te volgen: www.kerkdienstgemist.nl/ en vervolgens Zenderen.

Om organisatorische redenen is het voor ons fijn voor woensdag te weten of u vanuit de eucharistieviering te Zenderen mee doorgaat naar de begraafplaats in Boxmeer (er is gelegenheid bij ons tussendoor koffie en brood te gebruiken) of dat u enkel het afscheid op de begraafplaats wilt bijwonen. Wilt u ons dit per mail laten weten via kloosterzenderen@karmel.nl

We vertrouwen dat Bouke nu leeft in de nabijheid van Maria en bij de Bron van alle leven.

Elise Vorstermans, tochtgenoot van Bouke
Paula Tielemans, lid van Karmel Zenderen

Een mooi interview met Bouke, dat heeft gestaan in het informatieblad Achter de Karmel van 2019, nr. 2., vindt u onder de link <https://karmeltwente.nl/wp-content/uploads/2025/01/02-Interview-Bouke-Halma-def.pdf>